Lietas Nr. A420250016
Lietas arhīva Nr. A42-00512-17/23

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Rīgā 2017.gada 27.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Rudīte Migla,

piedaloties līdzpieteicējiem /pers. A/ un /pers. B/, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Personu dzīvesvietas reģistrācijas komisijas pārstāvim zvērinātam advokātam Kārlim Tračumam un trešās personas bez patstāvīgiem prasījumiem atbildētāja pusē AS „Swedbank" pilnvarotajam pārstāvim /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc līdzpieteicēju /pers. D/, /pers. A/, /pers. L/un /pers. B/ pieteikuma par Rīgas domes Personu dzīvesvietas reģistrācijas komisijas 2016.gada 9.jūnija lēmuma (sēdes protokols Nr.12) 2.4.19. punkta atcelšanu.

**Aprakstošā daļa**

[1] Trešā persona AS „Swedbank" vērsās Rīgas domes Personu dzīvesvietas reģistrācijas komisijā, lūdzot anulēt ziņas par līdzpieteicēju /pers. D/, /pers. A/, /pers. L/un /pers. B/ deklarēto dzīvesvietu /adrese/.

Ar atbildētājas Rīgas domes Personu dzīvesvietas reģistrācijas komisijas (turpmāk – komisija) 2016.gada 9.jūnija lēmuma (sēdes protokols Nr.12) 2.4.19.punktu (turpmāk – Lēmums) ziņas par līdzpieteicēja deklarēto dzīvesvietu /adrese/, anulētas, pamatojoties uz Dzīvesvietas deklarēšanas likums 12.panta pirmās daļas 2.punktu un informēta Rīgas bāriņtiesa par deklarētās dzīvesvietas ziņu anulēšanu nepilngadīgajai /pers. D/.

[2] 2016.gada 8.jūlijā līdzpieteicēji Lēmumu pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā, norādot turpmāk minētos argumentus.

[2.1] Lietā nav saskatāms neviens no Dzīvesvietas deklarēšanas likums 12.panta pirmajā daļā noteiktajiem deklarētās dzīvesvietas anulēšanas pamatiem, jo 1979.gadā /pers. A/ noslēdza beztermiņa Dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvojamo telpu īri dzīvesvietā. Līgums ir bijis saistošs gan pirms Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas, gan arī mūsdienās. Līdz ar to ar līgumu nodibinātās tiesiskās attiecības skatāmas likuma „Par dzīvojamo telpu īri" kontekstā. Saskaņā ar minētā likuma 9.pantu /pers. A/ ir tiesības iemitināt dzīvoklī savus ģimenes locekļus. Savukārt likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 10.1. un 9.nodaļa paredz kārtību, kādā iespējams izbeigt līguma attiecības, kuru ne viena no pusēm nav piemērojusi. Līdz ar to atzīstams, ka Līgums joprojām ir spēkā, līdz ar to piemērojams Civillikuma 1587.pants, kas noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolītu, un ne darījumu sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

[2.2] /pers. A/ 2009.gadā 16.aprīlī vērsās Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, kas 2011.gada 1.jūnijā pasludināja spriedumu civillietā Nr.C29547809, uzliekot par pienākumu dzīvojamās mājas īpašniekam līdz 2011.gada 1.oktobrim nodrošināt mājas dzīvokļu iedzīvotājus ar nepieciešamajiem pamatpakalpojumiem (komunālajiem pakalpojumiem). Tomēr šo spriedumu mājas īpašnieks nav pildījis, kā arī nav piedāvājis dzīvojamo platību, kurā būtu nodrošināti visi nepieciešamie pamatpakalpojumi. Šāda mājas īpašnieka bezdarbība klaji aizskar dzīvesvietā dzīvojošo un deklarētu personu cilvēktiesības, un vēl jo vairāk mājas dzīvojamās telpās deklarētās /pers. L/nepilngadīgās meitas /pers. D/ cilvēktiesības. Līdzpieteicēji atsaucas uz Bērnu tiesību konvencijas 16.pantu. Mājas īpašniekam, plānojot uzsākt mājas rekonstrukciju, bija nepieciešams parūpēties par mājas iedzīvotāju dzīvesvietas nodrošināšanu atbilstoši ar līgumu uzņemtajām saistībām gan pret īmnieci /pers. A/, gan pret viņas ģimenes locekļiem.

[2.3] Lēmumā norādīts, ka līdzpieteicējiem 2016.gada 11.maijā nosūtīta ierakstīta vēstule uz citu adresi, kā rezultātā sūtījums tika nosūtīts atpakaļ. Šāda iestādes rīcība ir neloģiska un neizskaidrojama – jebkurai personai nav iespējams saņemt pasta sūtījumu adresē, kurā tā nedzīvo. Lēmumā arī norādīts, ka līdzpieteicēji nav sasniedzami mājas adresē, kaut arī Lēmums tika nosūtīts ierakstītā sūtījumā uz mājas adresi, un tika saņemts pastā.

[2.4] Atbildētāja nepareizi piemēro sistēmisko interpretācijas metodi. Līdzpieteicēji atsaucas uz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta prakses apkopojuma lietās par dzīvesvietas deklarēšanu norādīto, ka dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta pirmā daļa definē dzīvesvietu par tādu, kurā persona būs sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Sasniedzamība ir tiesiska prezumpcija, nevis fakts. Šāda prezumpcija ieviesta, lai atvieglotu valsts un pašvaldības darbību, lai būtu noteikta viena konkrēta adrese, uz kuru paziņotie dokumenti būtu uzskatāmi par paziņotiem. Faktiski persona var arī deklarētajā dzīvesvietā nedzīvot, tomēr tam no likumu viedokļa nav nekādas nozīmes. Nav apstiprinājušās atbildētājas aizdomas, ka līdzpieteicēji nebūtu sasniedzami deklarētajā adresē, jo visa līdzpieteicējiem adresētā korespondence uz deklarēto dzīvesvietu ir saņemta. Līdz ar to atzīstams, ka līdzpieteicēji sasniedzami attiecībās gan ar valsti, gan pašvaldību.

[3] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, norādot turpmāk minēto.

[3.1] /pers. A/, /pers. L/un /pers. B/ dzīvesvieta /adrese/, reģistrēta 1979.gada 19.jūlijā, /pers. D/ – 2008.gada 11.martā. Līdzpieteicēji deklarētajā dzīvesvietā nedzīvo, ēka nav apdzīvota, ir uzsākta ēkas rekonstrukcija. Ēkā nav pieslēgta elektrība, gāze, ūdens un apkure. Nekustamais īpašums /adrese/, pieder trešajai personai. No 2002.gada 26.februāra līdz 2015.gada 25.novembrim nekustamais īpašums piederēja /pers. F/ *(/pers. F/)*. Trešajai personai pārņemot nekustamo īpašumu, tika konstatēts, ka abas ēkas nekustamajā īpašumā ir celtniecības stadijā, ar brīvu piekļuvi trešajām personām, netiek apsaimniekotas, vietām pamestiem būvmateriāliem, būvgružiem un sadzīves atkritumiem. Veikti konservācijas darbi.

[3.2] /pers. A/ un /pers. B/ meitai /pers. H/ 2016.gada 11.maijā uz citu adresi tika nosūtīts aicinājums sniegt informāciju par mātes, tēva, māsas un māsasmeitas faktisko dzīvesvietu, kā arī informēt līdzpieteicējus par nepieciešamību deklarēt savu faktisko dzīvesvietu. Līdz 2016.gada 8.jūnijam /pers.

H/ uz aicinājumu nav atsaukusies. 2016.gada 11.maijā /pers. A/, /pers. B/ un /pers. H/ tika uzaicināti ierasties un sniegt paskaidrojumu par dzīvesvietas deklarēšanas /adrese/, pamatojumu. Līdz 2016.gada 8.jūnijam uz aicinājumu nav atsaukušies, vēstules nosūtītas atpakaļ ar pasta atzīmi „tukša māja".

[3.3] Atbildētāja atsaucas uz Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmo daļu un Augstākās tiesas 2008.gada 14.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-31/2008 12.punktu, norādot, ka dzīvesvietas deklarēšanas vai nedeklarēšana (ziņu par deklarēto dzīvesveidu anulēšana) nekādi neietekmē nekustamā īpašuma lietošanas tiesības, proti, minētās darbības nedz rada, nedz arī izbeidz tās. Pamatojoties uz atbildētājas rīcībā esošajām ziņām, līdzpieteicēji deklarētajā dzīvesveidā nav sasniedzami tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību.

[3.4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 8.pantu tiesību normu interpretācijas pamatmetodes piemēro, lai sasniegtu taisnīgāko un lietderīgāko rezultātu. Dzīvesvietas deklarēšanas jēga saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta pirmo daļu ir nodrošināt, lai valstij būtu zināma adrese, kurā persona ir sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Līdz ar to ziņām par personas dzīvesvietu maksimāli jāatbilst reālajai situācijai *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 16.06.2010.gada 16.jūnija spriedumu lietā Nr.A42288106, AA43-1423-10/15)*. Izvērtējot faktiskos apstākļus un piemērojot sistēmisko tiesību normu interpretācijas metodi atbildētāja secināja, ka nav lietderīgi saglabāt līdzpieteicēju dzīvesvietas deklarāciju adresē /adrese/.

[4] Trešā persona rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, norādot turpmāk minētos argumentus.

[4.1] Līdzpieteicēji nav apmetušies dzīvot /adrese/, un nav sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Minēto apstiprina 2015.gada 16.oktobra nekustamā īpašuma apsekošanas akts, no kura secināms, ka īpašums nav apdzīvots, tajā nav komunikāciju – elektrības, gāzes, ūdens, apkures, tas ir ļoti sliktā stāvoklī. Ir uzsākti nekustamā īpašuma renovācijas darbi, par ko ir izsniegta būvatļauja. Būve nav nodota ekspluatācijā, bet atbilstoši Būvniecības likuma 21.panta otrajai daļai būvi aizliegts izmantot līdz tās pieņemšanai ekspluatācijā. No Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 1.jūnija sprieduma lietā Nr.C29547809 secināms, ka nekustamais īpašums jau ilgu laiku bijis ļoti sliktā stāvoklī, dzīvošanai bīstams un nederīgs. No Rīgas domes pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2015.gada 19.oktobra maksāšanas paziņojuma par nekustamā īpašuma nodokli 2015.gadam, izriet, ka ēka iekļauta vidi degradējošu, sagruvušu vai cilvēku drošību apdraudošu būvju sarakstā un tai ir noteikta klasifikācija - C kategorijas būve.

[4.2] Līdzpieteicējiem nepieder nekustamais īpašums un nav uzskatāms, ka attiecībā uz to būtu noslēgts īres līgums, jo trešā persona nekustamo īpašumu iegādājās 2015.gada 1.oktobrī fiziskas personas /pers. F/ maksātnespējas procesa administratora Andra Bērziņa rīkotajā izsolē. Izsoles sludinājumā nebija nekādas norādes par iespējamiem īrniekiem vai to tiesībām. Apsekojot īpašumu dabā, varēja pārliecināties, ka objekts ir celtniecības/rekonstrukcijas stadijā un dzīvošana tajā nav iespējama. Trešās personas īpašuma tiesības zemesgrāmatā reģistrētas 2015.gada 25.novembrī, pamatojoties uz 2015.gada 21.oktobra Rīgas rajona tiesas lēmuma lietā Nr.C33576915.

[4.3] /pers. F/ maksātnespējas procesa laikā līdzpieteicējiem nebija piešķirts ne kreditora, ne arī debitora statuss. Jebkurā gadījumā jebkāds prasījums vai saistības pret /pers. F/ bija jāiekļauj mantas pārdošanas un kreditoru prasījumu plānā un administratoram būtu jāvērtē tā pamatojums. Pēc trešās personas rīcībā esošās informācijas maksātnespējas procesa laikā no 2010.gada 28.septembra līdz 2016.gada 21.janvārim līdzpieteicēji nav veikuši nevienu īres maksas maksājumu, kas liecinātu, ka starp līdzpieteicējiem un /pers. F/ pastāvētu kaut kādas īres attiecības.

[5] Tiesas sēdē līdzpieteicēji pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

/pers. L/, kas ir arī /pers. D/ likumiskā pārstāve, uz tiesas sēdi nav ieradusies. Uzklausot procesa dalībniekus, pārbaudot lietas materiālus un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmo daļu, tiesa atzīst par iespējamu izskatīt lietu bez līdzpieteicējas klātbūtnes.

[6] Atbildētājas pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem.

Trešās personas pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz paskaidrojumā sniegto informāciju.

**Motīvu daļa**

[7] Tiesa, uzklausot procesa dalībniekus un izvērtējot lietas materiālus, secina, ka pieteikums ir apmierināms.

[8] Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmo daļu ziņas par deklarēto dzīvesvietu iestāde anulē, ja:

1) dzīvesvietas deklarētājs vai viņa likumiskais pārstāvis, vai dzīvesvietas deklarētāja vai viņa likumiskā pārstāvja pilnvarota persona, deklarējot dzīvesvietu, sniegusi nepatiesas ziņas;

2) attiecīgajai personai nav tiesiska pamata dzīvot deklarētajā dzīvesvietā.

Minētā tiesību norma sniedz izsmeļošu uzskaitījumu gadījumiem, kādos iestādei ir pienākums anulēt ziņas par personas deklarēto dzīvesvietu. Tātad, konstatējot jebkuru no minētajiem iemesliem, pašvaldībai ir jāizdod obligāts administratīvais akts par deklarētās dzīvesvietas anulēšanu.

[9] Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta otrā daļa noteic, ka personai ir tiesisks pamats apmesties uz dzīvi noteiktā nekustamā īpašumā, ja tai pieder šis nekustamais īpašums, attiecībā uz to ir noslēgts īres vai nomas līgums vai šā īpašuma lietošanas tiesības tā ieguvusi uz laulības, radniecības, svainības vai cita likumiska vai līgumiska pamata.

Tādējādi persona var iegūt tiesisku pamatu apmesties uz dzīvi noteiktā nekustamā īpašumā, kā arī deklarēt tur savu dzīvesvietu, ja: 1) personai attiecīgais nekustamais īpašums pieder; 2) persona šo nekustamo īpašumu īrē; 3) persona ieguvusi lietošanas tiesības uz laulības, radniecības vai svainības vai citu likumisku vai līgumisku attiecību pamata.

[10] No Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 11.panta izriet iestādes tiesības pēc savas iniciatīvas, bet pienākums pēc citu personu iesnieguma pārbaudīt, vai deklarētājam ir tiesisks pamats deklarēt dzīvesvietu pēc attiecīgās adreses. Arī atbilstoši Ministru kabineta 2003.gada 11.februāra noteikumu Nr.72 „Kārtība, kādā anulējamas ziņas par deklarēto dzīvesvietu" 2.punktam iestāde personas deklarācijā sniegtās ziņas par deklarēto dzīvesvietu anulē, pamatojoties uz iestādes rīcībā esošajiem dokumentiem, pēc šo ziņu pārbaudes normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un motivēta lēmuma pieņemšanas par deklarētās dzīvesvietas ziņu anulēšanu.

No minētajām tiesību normām izriet, ka likumdevējs ir piešķīris pilnvaras iestādei pašai pārbaudīt to, vai personai ir tiesisks pamats deklarēt dzīvesvietu attiecīgajā adresē. Augstākā tiesa ir norādījusi, ka šī pārbaude ietver arī faktisko apstākļu pārbaudi. Tādēļ tiesai, pārbaudot lēmuma par deklarētās dzīvesvietas ziņu anulēšanu tiesiskumu, jāpārliecinās, vai iestāde tiesiski un pareizi veikusi arī faktisko apstākļu pārbaudi (*sk. Augstākās tiesas 2009.gada 11.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-395/2009 14.punktu*).

[11] Komisija, anulējot ziņas par līdzpieteicēju deklarēto dzīvesvietu, Lēmumā atsaucas uz Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktu – ziņas par deklarēto dzīvesvietu anulētas, jo līdzpieteicējiem nav tiesiska pamata dzīvot deklarētajā dzīvesvietā *(lietas 6., 7.lapa)*.

Tādējādi tiesai ir jāpārbauda, vai līdzpieteicējiem ir zudis tiesiskais pamats būt deklarētiem /adrese/.

[12] Saskaņā ar komisijas iesniegto Dzīvesvietas izziņu Nr.78192 /pers. A/ dzīvesvieta adresē /adrese/, ir deklarēta 1979.gada 19.jūlijā *(lietas 19.lapa)*.

Lietā iesniegts 1979.gada 23.jūlijā starp /pers. A/ un 56.Oktobra rajona Dzīvokļu ekspluatācijas organizāciju noslēgtais beztermiņa īres līgums, ar kuru pieteicējai tiek izīrēts dzīvoklis Rīgā, /ielas nosaukums/ ielā (iepriekšējais /ielas nosaukums/ ielas nosaukums) /mājas un dzīvokļa numurs/, pamatojoties uz 1979.gada 4.jūlija dzīvokļa orderi Nr.004265 *(lietas 8., 9., 63.lapa)*. Lietā nav ziņu par līguma spēkā neesamību.

Tātad /pers. A/dzīvesvietu adresē /adrese/, ir deklarējusi uz īres līguma pamata.

1979.gada 19.jūlijā dzīvesvietu adresē /adrese/, ir deklarējis arī /pers. B/ (/pers. A/ vīrs) un /pers. L/(/pers. A/ meita). 2008.gada 11.martā dzīvesvieta adresē /adrese/, ir deklarēta /pers. D/ – /pers. A/ mazmeitai, /pers. L/meitai *(lietas 19.lapa)*. Tātad pārējie līdzpieteicēji dzīvesvietas deklarēšanās tiesības ieguvuši uz radniecības pamata.

Atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 8.pantam, ja dzīvojamā māja vai dzīvoklis pāriet citas juridiskās vai fiziskās personas īpašumā, jaunajam īpašniekam ir saistoši iepriekšējā īpašnieka noslēgtie dzīvojamās telpas īres līgumi. Tātad fakts, ka dzīvojamajai mājai /ielas nosaukums/ ielā ir mainījušies īpašnieki, pats par sevi nerada izmaiņas tiesiskajās attiecībās ar līdzpieteicējiem kā īrniekiem. Līdz ar to, neatkarīgi no tā, kas ir mājas likumiskais īpašnieks, /pers. A/ un viņas ģimenes locekļiem, pamatojoties uz 1979.gada 23.jūlija īres līgumu, joprojām saglabājas tiesisks pamats dzīvot deklarētajā dzīvesvietā /adrese/.

[13] Savukārt fakts, ka līdzpieteicēji deklarētajā adresē nedzīvo vai nav sasniedzami tiesiskajās attiecībās ar valsti, nav pamats deklarētās dzīvesvietas anulēšanai. Kā norādījusi Augstākā tiesa, ja personai konkrētajā vietā ir tiesisks pamats deklarēt savu dzīvesvietu, pašvaldībai nav tiesību anulēt ziņas par personas deklarēto dzīvesvietu tikai tāpēc, ka persona šajā vietā faktiski nedzīvo. Pašas personas ziņā ir rūpēties par to, lai viņa būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Veidam, kādā tas tiek nodrošināts, nav izšķirošas nozīmes *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 26.septembra spriedumu lietā Nr.A42738908 un Augstākās tiesas 2011.gada 15.decembra rīcības sēdes lēmumu lietā Nr.SKA-1015/2011.)*.

Ņemot vērā tiesas konstatēto, ka līdzpieteicējiem joprojām saglabājas tiesisks pamats dzīvot deklarētajā dzīvesvietā, komisijas atsauce uz Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktu konkrētajā gadījumā nav pamatota.

[14] Augstākā tiesa ir norādījusi, ka ziņas par deklarēto dzīvesvietu būtu jāanulē, pēc iespējas neapdraudot likuma mērķa sasniegšanu. Līdz ar to, ja pastāv pamats šaubīties par to, vai tiesiskais pamats dzīvošanai noteiktā dzīvesvietā tiešām zudis, tostarp, ja tiek norādīts uz civiltiesisku strīdu, likuma mērķis prasa ziņas par deklarēto dzīvesvietu pēc iespējas paturēt spēkā (sk. *Augstākās tiesas 2013.gada 11.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-273/2013 8. un 9.punktu.*).

Savukārt gadījumā, ja pastāv strīds starp nekustamā īpašuma īpašnieku un nekustamajā īpašumā dzīvojošu personu par tiesībām dzīvot nekustamajā īpašumā, šāds strīds risināms Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Deklarētās dzīvesvietas ziņas anulējamas vienīgi tad, kad Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā ir atzīts, ka personai nav tiesību dzīvot nekustamajā īpašumā *(sk. Augstākās tiesas 2008.gada 14.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-31/2008 12.punktu, 2012.gada 27.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-391/2012 13.punktu*). Vispārējās jurisdikcijas tiesas spriedums par personas izlikšanu no dzīvojamās telpas būtu pamats personas attiecīgās deklarētās dzīvesvietas anulēšanai *(sk. Augstākās tiesas 2012.gada 17.decembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-248/2012 6. un 13.punktu.*).

[15] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums nav tiesisks un ir atceļams, savukārt pieteikums apmierināms.

[16] Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 „Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 13.punktu valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc tiesas vai tiesneša nolēmuma stāšanās spēkā Administratīvā procesa likuma 126.pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē.

/pers. A/ par lietas ierosināšanu ir samaksājusi valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā *(lietas 5.lapa),* tādējādi valsts nodeva minētajā apmērā atlīdzināma no Rīgas domes Personu dzīvesvietas reģistrācijas komisijas līdzekļiem.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246. – 251.pantu, 253.panta pirmo daļu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda**

**apmierināt** /pers. D/, /pers. A/, /pers. L/un /pers. B/ pieteikumu.

**Atcelt no izdošanas dienas** Rīgas domes Personu dzīvesvietas reģistrācijas komisijas 2016.gada 9.jūnija lēmuma (sēdes protokols Nr.12) 2.4.19. punktu.

**Piespriest no** Rīgas domes Personu dzīvesvietas reģistrācijas komisijas par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese R.Migla